

Пише: Вељко Ђурић Мишина
среда, 14 децембар 2011 13:10

Мада предизборна кампања још није званично почела сведоци смо како поједине политичке партије оштре своју реторику или се у јавност пласирају на различите начине.

Познато је да се Српска православна црква, коју представљају архијереји и свештенослужитељи, држи изван политичких обрачуна и иступања у јавности не дајући подршку ниједној политичкој опцији. Не тако давно били смо сведоци како јавне личности, па и функционери политичких странака, имају почасна места у животу Цркве, који се може исказати у великим црквеним свечаностима, као што су, на пример, помпезна славља која прате светотајински чин освећења новоподигнутих храмова. Станко Цане Суботић је ктитор цркве на Убу, Душан Михајловић, као ктитор и добротвор, добро стоји у епархијама Шабачкој и Ваљевској, а епископ жички Хризостом Столић обавио је венчање кћери и зета Велимира Илића, лидера Нове Србије. Све то по себи није лоше, али наводи понекад на општепозната запажања великих религиозних мислиоца: где је јавно признање малом човеку који свакодневно долази у цркву и не пропушта недељне службе, не имајући новца да добије почаст и пажњу црквених великодостојника. Остаје нам само да се тешимо да Бог „који види тајно, платиће њима јавно“.

Да је политичко постројавање и престројавање на изванредан начин у Србији већ почело и да у свему томе има и велике и несхватљиве злоупотребе, показује следећи пример. Ради се, наиме, о скупу који је организовала Демократска странка у суботу, 26. новембра у 19 часова, у Батајници код Земуна, доскорашњег сремачког села, а сада приградског насеља Београда.

Пише: Вељко Ђурић Мишина
среда, 14 децембар 2011 13:10

Скуп је по много чему карактеристичан. Прво, плакат са слоганом: „Батајница, општина по мери свих!“ Плакат је потписао Градски одбор Демократске странке. Трибина је замишљена као „први корак ка стварању Батајнице, општине по мери оних који у њој живе“, а одржана је у сали парохијског дома цркве Рођења Пресвете Богородице, Улица Бихаћка 1.

За становника и чешћег посетиоца Батајнице проблематична је сенка сакралног објекта на плакату, који даје контуру старе батајничке парохијске цркве посвећене Светом Архангелу Гаврилу, која се налази на старом урбанистичком језгру места, а сала на плакату назначеног парохијског дома је у цркви Рођења Пресвете Богородице у Батајници. Гледањем плаката настаје питање, да ли је могуће да организатори не знају где је и како се назива који храм. Али, управо у том намерном маркетиншком скривању и прикривеној „нелогичности“ и лежи поента догађаја!

Нова батајничка црква, Богородичин храм, почела је да се зида 1992. на плацу добијеном од Скупштине општине Земун. Највећи део средстава за њен завршетак давала је локална власт општине Земун, коју су до „великог раскола“, држали представници бирани из редова Српске радикалне странке. А кума на освећењу завршене и живописане цркве била је Гордана Поп-Лазић, тадашња председница Скупштине општине Земун. Нови батајнички храм је постао познат широј јавности као центар окупљања уочи Васкршњих празника Чуvara Христовог гроба, карактеристичног обичаја који потиче из Врлике у Далмацији. (Узгред, то је родно место аутора текста). У храму је 2007. године држан молебан за Војислава Шешеља, хашког заточеника у присуству страначког врха Српске радикалне странке, породице, а молитву је предводио нико други до главом и брадом Његово преосвештенство епископ сремски Господин Василије.

Како је страначка структура „евројутих“ у Батајници неразвијена јер немају у кога да се поуздају, за трибину су за помоћ доведени јачи кадрови странке из београдских општина. Плакат је најавио Данила Башића, председника Општине Палилула, затим Војицу Јаношевића, председника Општине Сурчин, Цвију Бабића, директора Јавног комуналног предузећа „Београдски водовод и канализација“ и „европски најподобнијег“ Александра Бјелића, градског менаџера.

Необично је да Демократска странка преузима рецептуру и методологију освајања власти у местима у којима је нема попут Уједињених региона Србије који иду са причом о решавању проблема у локалним срединама. Још необичније је да су плаво-жуте „демократе“ добиле јавни простор у Парохијском дому црквеног здања у крају који има извесну политичку традицију и репутацију патриотских (и популистичких) опција. Само

Пише: Вељко Ђурић Мишина
среда, 14 децембар 2011 13:10

присуство бројних радикала у Батајници, место породичне куће њиховог лидера Војислава Шешеља, као и општепозната чињеница колико су радикали били ангажовани у изградњи нове Богородичине цркве, затим оне на суседним Бусијама и обнови и рестаурацији старе у Батајници, има извесну симболику.

Мада је црква дом у који свештенослужитељи позивају на спасење све људе, одржавање политичког скупа у том објекту мора да изазове саблазан тим пре што у Батајници има много других јавних пригодних простора, као што су на пример Дом културе, дом Соколског друштва или угоститељски објекти.

Тако је парохијски дом у вечерњим часовима био поприште сладуњавих расправа и политичких бајки о бризи за комуналне проблеме и административно достојанство Батајнице као будуће општине.

Објашњење тог догађаја је могуће и овим тврдњама: продор Демократске странке у простор цркве у Епархији сремској може бити подлога за отимање Батајнице испод жезла епископа сремског, који је увек имао нескривене политичке симпатије за национално оријентисане опције у српском политичком спектру.

Прича о формирању Епархије земунске на прошлом заседању Светог архијерејског сабора била је, између осталог, и подгревана потребом критике и кажњавања епископа Василија због његове подршке политици Српске радикалне странке, а, можда, и због храбрости да понуди уточиште бившем епископу рашко-призренском ради чега је зато добијао прекоре од сабраће (која су иницирала рашчињење).

Организовање „Земунске“ епархије, у коју би поред Земуна, Сурчина и Бежаније улазила и Батајница, нема упориште у историји Српске православне цркве. Она би, међутим, могла да доприноси још једној афирмацији подела у српском духовном и народном ткиву, поготову без везаности за крајеве јужно од Саве и Дунава. Таква „Земунска епархија“ би била полагаоно враћање у 1914. годину! Управо на чему раде плаво-жути форсирањем Војводине!

С друге стране, Демократској странци одговара изузимање Батајнице из територијалног опсега Општине Земун, јер тако велики број гласова Срба пореклом из Крајине и Босне,

Политичко кокетирање ДС са Црквом

Пише: Вељко Ђурић Мишина
среда, 14 децембар 2011 13:10

који по традицији не симпатишу политику Бориса Тадића и његовог претходника, бива преусмерен, а они би лакше дошли до власти и у самом Земуну. Сама Батајница би у таквом исходу била још сиромашнија, без средњих школа, инфраструктуре, вртића и постојећих извора финансија. Под фирмом бриге за Батајницу крије се кукавичје јаје владајуће странке.

На крају остају два питања: Како се догодило да су свештенослужитељи цркве Рођења Пресвете Богородице у Батајници насели на реторички трик „жутих“. Шта ако је то урађено са благословом надлежног епископа из њему само знаних разлога?